

امکان سنجی نظارت استصوابی مجلس شورای اسلامی در تصویب معاهدات بین المللی با تبیین موضوع برجام

علی قربان پور^۱

۱-دکتری تخصصی حقوق عمومی، دانشکده حقوق و علوم سیاسی، واحد تبریز، دانشگاه آزاد اسلامی، تبریز،

ایران (نویسنده مسئول)

چکیده

شأن صلاحیت قانون گذاری مجلس شورای اسلامی در چارچوب اصول قانون اساسی عام است و در راستای اصل تفکیک قوا در عموم مسائل، در حدود مقرر در قانون اساسی می تواند قانون وضع نماید. در نظام حقوق داخلی جمهوری اسلامی ایران، قواعد حقوق بین الملل بر قواعده حقوق داخلی برتری ندارد و در حکم قانون عادی محسوب می شود. بر این اساس، در این پژوهش این سؤال مطرح می شود که چرا تصویب معاهدات و نظارت بر فعالیت های هسته ای در قلمرو صلاحیت مجلس شورای اسلامی قرار دارد؟ روش مورد استفاده در این پژوهش به صورت اسنادی - کتابخانه ای و نوع پژوهش توصیفی-تحلیلی است. بر اساس نتایج پژوهش می توان گفت یکی از مهم ترین کارویژه های مجلس امر نظارت استصوابی مجلس در برخی امور مهم اجرایی است؛ قراردادهای بین المللی مقرر در اصل ۷۷ از قبیل عهدنامه ها، مقاوله نامه ها، قراردادها و موافقت نامه های بین المللی که بالطبع عمل تعهد مابین دولت ها که عمل قوه مجریه است باید به تصویب مجلس نیز برسد. فعالیت های هسته ای ایران یکی از مهم ترین بخش های سیاست خارجی دولت جمهوری اسلامی ایران است که در واقع نوع این سیاست را کنشی معین می کند که دولت جمهوری اسلامی ایران از خود به عنوان برون داد در قبال درون دادها و تقاضای محیطی جامعه بین الملل بروز می دهد.

کلیدواژه ها: امکان سنجی، مجلس شورای اسلامی، صلاحیت، نظارت استصوابی، ماهیت، فعالیت های هسته ای، اصول ۷۷ و ۱۲۵، برنامه جامع اقدام مشترک